

Stykker. Man kan sige, at det er hændelig Skade, men saaledes er de faktiske Forhold, og det vil sikkert blive nødvendigt at yde de danske Fiskere en Hjælp derovre paa en eller anden Maade. Jeg tænker ikke her paa en økonomisk Hjælp, men snarere paa en Haandsrækning fra Gesandtskabets eller Konsulernes Side.

Fiskeriet sidder i Øjeblikket saaledes i det, at de daarligst stillede i Virkeligheden savner det allernødvendigste til at holde Bedriften ved lige. Naar man søger at holde det gaaende, saa godt man kan, er det i Haab om, at der vil komme bedre Tider. Det foreliggende Lovforslag afviger i to Henseender fra den tidligere Laanelov. For det første ved at man nedsætter Laane-summen med 100 000 Kr. Den nøjtærede Minister har allerede begrundet, hvorfor man gør det, og jeg kan ganske tiltræde de Betragtninger, han gjorde gældende paa dette Omraade. Forslaget om at sætte Summen ned er kommet fra Erhvervets Side, idet vi synes, der er noget inkonsekvent i, at man udvider Fiskerflaaden med Statens Støtte, samtidig med at man søger Statens Hjælp til Fiskerne, fordi de ikke kan tjene Udkommet. Jeg synes, der er noget urimeligt deri, og man paafører ogsaa ved en Forøgelse af Flaaden de Fiskere, der nu en Gang er i Bedrift, en Konkurrence, som de vanskeligt kan staa for. Jeg skal her tilføje, at vi fra Erhvervets Side fuldt ud erkender Betydningen af de Bestræbelser, der fra Statsmagtens Side i tidligere Aar er gjort for at udvide Fiskeriet; disse Bestræbelser har sat god Frugt, idet de har givet sig Udslag i, at der er bygget mange gode Fiskefartøjer her i Landet. Det er en Ting, som vi fra Erhvervets Side har været glade for, og som vi maa paaskønne.

Der er et andet Punkt, hvorpaa det her foreliggende Lovforslag afviger fra den bestaaende Lov, og det er angaaende Udlaan til Fiskefartøjer i Sønderjylland, idet der ikke dér kan gives Pant for de Udlaan, Staten giver. Det er ikke saaledes i den øvrige Del af Kongeriget, idet der her gives Pant for det Laan, man faar fra Statens Side. Naar det ikke er Tilfældet i Sønderjylland, er det en Følge af, at man dernede endnu har en Lov, der bestemmer, at der ikke kan gives Underpant i Løsøre, og Forholdet er det, at de Fartøjer, som er under 20 Tons og ikke er registreringspligtige, bliver betragtet som Løsøre. Som Følge deraf kan Staten ved Udlaan af sine Midler ikke faa Pant i disse Fartøjer. Man kan derimod indvende, at der jo kan være nogen Betænkning ved alligevel at udlaane

Statens Midler, men jeg tror, at man maa gaa med til den foreslaaede Ordning og maa gøre det i Haab om, at Administrationen ved hvert Udlaan vil tage Forbehold overfor vedkommende Person, idet man bør sikre sig mod, at der udlaanes Penge til Fiskere, som er ligegyldige med deres Materiel og endvidere er ligegyldige med at betale de Beløb tilbage, som de har laant. Jeg vil derfor synes, at man ogsaa under Hensyn til, at denne Lov kun skal gælde for et Aar, kan anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Forinden jeg slutter, vilde jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes Ministeren stiller sig til et Andragende, der tidligere er indsendt fra Dansk Fiskeriforening angaaende Oprettelsen af et Fiskerikontor. Det har været og er endnu et almindeligt Ønske indenfor Fiskernes Kreds at faa oprettet et saadant Fiskerikontor, hvor alle Fiskerisager kunde samles, hvor alle Fiskernes Ønsker, om jeg saa maa sige, kunde faa den første Behandling, og hvor Lederen af et saadant Kontor kunde komme til at staa med direkte Forhandlingsret overfor Ministeren. Vi ser fra Erhvervets Side saaledes paa det, at det vilde være af overordentlig stor Betydning for Erhvervet, og vi tror ogsaa, at det vilde have en ikke ringe Betydning for Staten. Som Forholdene ligger i Øjeblikket, falder Fiskeriets Anliggender ind under mange forskellige Ministerier. Nu mener vi ikke, at man ved at oprette et saadant Fiskerikontor helt skulde kunne undgaa, at de forskellige Fiskerisager kom til at høre ind under forskellige Ministerier; det vilde jo saaledes være ganske meningsløst, om Sager vedrørende Vagervæsenet eller Sager vedrørende Havnebyggeriet skulde sortere under Landbrugsministeriet. Det er en Selvfølge, at saadanne Sager maa opføres paa Budgettet under de Ministerier, hvor de rettelig hører hjemme. Men det, vi tilsigter, og det, vi mener kunde have Betydning for Erhvervet, er at faa et bestemt Kontor, hvor alle disse Erhvervsinteresser kan indbringes, og hvor man kan drøfte de forskellige Forhold angaaende den Sag, man ønsker gennemført. Jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorledes han stiller sig til disse Ønsker, om man kan forvente, at Forslag om Oprettelse af et saadant Kontor vil blive fremsat i en nær Fremtid, for det er et Krav, som man fra Erhvervets Side ikke har frafaldet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil blive rejst med fornyet Styrke. Den Tid maa snart komme, da der op-